

5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie wpływu na konkurencję jego rzekomego wymiaru horyzontalnego, ewidentnie nie badając oczywistych okoliczności faktycznych przy ustalaniu sytuacji konkurencyjnej na właściwym rynku.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że dokonana przez Komisję ocena dotycząca możliwości zmiany klientów jest oczywiście błędna.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Komisja powołuje się na wzrost cen w związku z transakcją, nie przedstawiając żadnych odpowiednich dowodów.
8. Zarzut ósmy dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie przejścia od wspólnej kontroli do wyłącznej kontroli nad spółką Schwermetall. W szczególności Komisja nie podjęła niezbędnych czynności wyjaśniających.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie zobowiązań zaproponowanych przez skarżącą.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że sposób przeprowadzenia przez Komisję postępowania w sprawie środków zaradczych i testu rynkowego nie był zgodny z zasadami rzetelnego postępowania.
11. Zarzut jedenasty dotyczący tego, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne i zasady rzetelnego postępowania. Komisja odmówiła przeprowadzenia testu rynkowego w odniesieniu do dwóch pierwszych zobowiązań i rozpoczęła test rynkowy o wiele za późno w trakcie postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2019 r. — Pech/Rada

(Sprawa T-252/19)

(2019/C 213/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laurent Pech (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i T. McGrath)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie do skarżącego z dnia 12 lutego 2019 r. o odmowie pełnego dostępu do dokumentu ST 13593 2018 INIT (opinia prawna Służby Prawnej Rady z dnia 25 października 2018 r.) zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1049/2001 (!);

- pomocniczo, nakazanie Radzie udzielenia częściowego szerszego dostępu w odniesieniu do dokumentu ST 13593 2018 INIT zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego, w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa i błędnego stosowania art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001.
 - Skarżący podnosi, że Rada nie wykazała, iż żądany dokument zawierał opinię prawną.
 - Skarżący twierdzi ponadto, że Rada dokonała błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez nieuwzględnienie przepisów prawa pierwotnego Unii podniesionych skrótkowo w skardze oraz zasady możliwie najszerszego dostępu do dokumentów prawodawczych Unii, przy czym dla uzasadnienia nieujawnienia rzeczzonego dokumentu oparła się ona na nieznanym prawu Unii niejasnych i subiektywnych pojęciach.
 - Rada naruszyła prawo i błędnie zastosowała kryterium nadrzędnego interesu publicznego.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa i błędnego stosowania art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001.
 - Skarżący podnosi, że Rada nie wykazała, iż pełne ujawnienie w szczególności i faktycznie naraziłoby na szwank proces podejmowania decyzji.
 - Rada dokonała błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 oraz orzecznictwa sądów unijnych, pomijając przepisy prawa pierwotnego Unii podniesione skrótkowo w skardze oraz zasadę możliwie najszerszego dostępu do dokumentów prawodawczych Unii.
 - Rada nie dokonała właściwej oceny interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem.
3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem żądania ewentualnego, dotyczy tego, że poprzez zastosowanie powołanych wyjątków do żądanego dokumentu Rada naruszyła art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 w ten sposób, iż odmawiając dostępu do całej części analizy prawnej, w oczywisty sposób nie wypełniła ona swojego obowiązku udzielenia (właściwego i wymaganego) częściowego dostępu do żądanego dokumentu zgodnie ze wspomnianym art. 4 ust. 6.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).